

ບົດສະຫຼຸບສັງລວມ

ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ຢູ່ອາຊີຮອດໄລຍະປະຈຸບັນ ຂອງ ປີ 2007 ເຫັນວ່າມີລັກສະນະຕັ້ງໜ້າ (ພາກ 1). ສະພາບການຂະຫຍາຍຕົວໃນພາກພື້ນ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນແຂງແຮງກວ່າທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້, ໂດຍມີສ່ວນປະກອບເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ ຢູ່ໃນປະເທດຈຳນວນໜຶ່ງ. ການຂາອອກຍັງສືບຕໍ່ເປັນກິດຈະການທີ່ນຳໜ້າ ເຖິງວ່າຂະແໜງເອເລັກໂຕຣນິກ ຈະມີສະພາບການປະຕິບັດງານ ທີ່ບໍ່ຄ່ອຍແຂງແຮງກໍຕາມ. ສ.ປ. ຈີນ ແລະ ອິນເດຍ ສືບຕໍ່ນຳໜ້າພາທາງ ດ້ວຍການຂະຫຍາຍຕົວໃນລະດັບສູງ ຍ້ອນກຳລັງແຮງຈາກການລົງທຶນ (ເຖິງ ວ່າສ່ວນປະກອບຂອງການຂາອອກສຸດທິ ໃນການຂະຫຍາຍຕົວ ຢູ່ ສ ປ ຈີນ ຈະສືບຕໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນກໍຕາມ). ບາດກ້າວຂອງ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ໃນບັນດາປະເທດອຸດສາຫະກຳໃໝ່ ແລະ ອາຊຽນ-5 ໄດ້ສືບຕໍ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ ຍ້ອນການລົງທຶນ ຢ່າງແຂງແຮງ ຢູ່ໃນບັນດາປະເທດ ກຸ່ມທີ່ໜຶ່ງ ແລະ ຍ້ອນການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງແຂງແຮງຂອງການຊົມໃຊ້ ຢູ່ໃນບັນດາປະເທດ ກຸ່ມທີສອງ. ສຳລັບບັນດາປະເທດອຸດສາຫະກຳໃນອາຊີ, ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຫຼຸດລົງຢູ່ປະເທດຢ່າປຸ່ນ ໃນໄຕມາດທີສອງ ຍ້ອນລາຍຈ່າຍລົງທຶນກໍ່ສ້າງພື້ນຖານຕ່ຳລົງ, ແຕ່ສະພາບດັ່ງກ່າວອາດມີຜົນສະທ້ອນຈາກບັນຫາຂໍ້ມູນຕົວເລກ, ໃນຂະນະທີ່ ປະເທດອິດສະຕາລີ ແລະ ນິວຊີແລນ ໄດ້ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ຢ່າງມີພື້ນຖານກ້ວາງ.

ຄວາມກົດດັນຂອງໄພເງິນເຟີ້ ໄດ້ຖືກຄວບຄຸມ ຢູ່ເກືອບທົ່ວອາຊີ, ເຖິງວ່າແມ່ນລາຄາສະບຽງອາຫານ ໄດ້ເພີ່ມຄວາມບໍ່ສະງົບໃຫ້ແກ່ຕົວເລກພື້ນຖານຂອງຫຼາຍປະເທດ. ນັ້ນແມ່ນສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ໂດຍສະເພາະ ສຳລັບ ສ.ປ. ຈີນ, ເຊິ່ງເງິນເຟີ້ພື້ນຖານໄດ້ຂຶ້ນເຖິງລະດັບ 6.5 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນເດືອນສິງຫາ ຊຶ່ງແມ່ນລະດັບສູງສຸດ ໃນໄລຍະໜຶ່ງທົດສະວັດ, ເຖິງວ່າ ເງິນເຟີ້ແຖມກາງຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳ ແລະ ຜົນກະທົບຮອບສອງຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນແຮງຂອງລາຄາສະບຽງອາຫານ ກໍ່ຄວນຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳສຸດ. ກົງກັນຂ້າມ, ສະພາບລາຄານ້ຳມັນສູງຂຶ້ນ ກໍ່ບໍ່ທັນກາຍເປັນປັດໄຈທີ່ພາໃຫ້ເກີດສະພາວະເງິນເຟີ້ ຮອດໄລຍະປະຈຸບັນ.

ບັນດາອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ມີຜົນຕົວຈິງ ແຂງຄ່າພຽງເລັກນ້ອຍ, ສະພາບເກີນດຸນບັນຊີການຊຳລະປົກກະຕິຂອງພາກພື້ນ ຍັງມີຂອບເຂດກວ້າງ ແລະ ຄັງສຳຮອງກໍ່ສືບຕໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນໄວ. ໃນຂະນະທີ່ເງິນຕາຫຼາຍສະກຸນຂອງພາກພື້ນ ແຂງຄ່າຂຶ້ນຫຼາຍສົມຄວນ ທຽບໃສ່ເງິນໂດລາ ສະຫະລັດ, ການແຂງຄ່າຕົວຈິງ ໂດຍລວມ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳກວ່າ. ຄວາມກົດດັນ ຕໍ່ອັດຕາແລກປ່ຽນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນສືບຕໍ່ເກີດຈາກສະພາບເກີນດຸນບັນຊີການຊຳລະປົກກະຕິ ເຖິງ ວ່າ ຢູ່ນອກ ສ.ປ. ຈີນ ສະພາບດັ່ງກ່າວ ຫຼຸດໜ້ອຍຖອຍລົງ ເມື່ອຄິດເປັນອັດຕາສ່ວນຂອງຈີດີພີ. ການແຊກແຊງທີ່ ມີຂຶ້ນ ໃນເວລາກະແສເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ໄຫຼເຂົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ມີຜົນເຮັດໃຫ້ຄັງສຳຮອງສູງຂຶ້ນເກີນຂີດໝາຍ 4 ແສນລ້ານໂດລາ ສະຫະລັດ ສຳລັບພາກພື້ນ ໂດຍທີ່ ການເພີ່ມຂຶ້ນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ ສ.ປ. ຈີນ ຍ້ອນສະ ພາບເກີນດຸນການຄ້າເພີ່ມຂຶ້ນໄວ.

ລະບົບການເງິນຢູ່ໃນອາຊີ ແມ່ນມີສະພາບດີ ເພື່ອຮອງຮັບຜົນກະທົບຈາກ ສະພາບຕະຫຼາດການເງິນ ໂລກປັດຈຸບັນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເດືອນກໍລະກົດ. ອາຊີ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ຈຸດໃຈກາງຂອງການປັບປ່ວນທີ່ເກີດຂຶ້ນໜຶ່ງນີ້, ແລະ ຕະຫຼາດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ ຢູ່ໃນພາກພື້ນ ຮອດປະຈຸບັນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໜ້ອຍກວ່າ ຢູ່ ສະຫະລັດ ແລະ ເອີຣົບ ເຊິ່ງສະທ້ອນເຖິງສະພາບຄວາມສ່ຽງໂດຍກົງມີພຽງເລັກໜ້ອຍ ຕໍ່ບັນຫາສິນເຊື່ອເພື່ອການຊື້ເຮືອນທີ່ຕ່ຳ ກວ່າມາດຖານ ຢູ່ສະຫະລັດ ແລະ ໂດຍລວມ ຕໍ່ຜະລິດຕະພັນສິນເຊື່ອທີ່ມີ ໂຄງສ້າງສະລັບສັບຊ້ອນ ແລະ ມີອິດທິ ພົນຢູ່ໜູນ, ເຊິ່ງລວມເຖິງກອງທຶນປະກັນຄວາມສ່ຽງ. ໃນເວລາຂຽນບົດລາຍງານນີ້ ຕະຫຼາດເລີ່ມກັບຄືນສູ່ສະພາບ ປົກກະຕິແດ່ແລ້ວ, ແຕ່ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນກໍຍັງມີຫຼາຍຢູ່.

ເມື່ອເບິ່ງໄປຂ້າງໜ້າ, ສະພາບຄວາມເປັນໄປໄດ້ຍັງຢູ່ໃນແກນດີ. ການຂະຫຍາຍຕົວກໍ່ປານກາງ ໃນໄລຍະ ທ້າຍປີ 2007 ແລະ ປີ 2008 ໂດຍອີງໃສ່ສົມມຸດຖານວ່າ ສ.ປ. ຈີນ ຈະປະຕິບັດນະໂຍບາຍທີ່ຮັດກຸມ ແລະ ອິນ ເດຍ ຈະປະຕິບັດນະໂຍບາຍແບບຜ່ອນຄາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກກໍ່ຈະຫຼຸດລົງ. ການຂະຫຍາຍ ຕົວຂອງຂາອອກ ແລະ ການລົງທຶນກໍ່ຄາດວ່າຈະຊ້ຳລົງຢູ່ໃນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພາກພື້ນ ແລະ ຈະມີການແຍກຕົວ ພຽງສ່ວນໃດໜຶ່ງ ອອກຈາກວົງຈອນຂອງໂລກ. ໃນຂະນະທີ່ຕະຫຼາດສິນເຊື່ອຄ່ອຍໆກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ, ຜົນກະທົບຈາກສະພາບຕະຫຼາດການເງິນໂລກປັດຈຸບັນ ຄວນຢູ່ໃນລະດັບທີ່ສາມາດ ຄວບຄຸມໄດ້.

ສະພາບຄວາມສ່ຽງລວມ ຂອງພາກພື້ນໃນອານາຄົດ ໂດຍທົ່ວໄປເຫັນວ່າຈະດຸ່ນດ່ຽງ. ຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງສະພາບປັບປ່ວນໃນຕະຫຼາດການເງິນ ເຊິ່ງອາດເຮັດໃຫ້ການຂາອອກ ຫຼຸດລົງໄວກວ່າທີ່ໄດ້ຄາດຄິດເອົາໄວ ຈະຖືກລົບລ້າງ ດ້ວຍການຂະຫຍາຍຕົວໄວທີ່ໄວກວ່າໝູ່ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຢູ່ໃນ ສ.ປ. ຈີນ ແລະ ອິນເດຍ. ສຳລັບ ປະເທດອື່ນໆໃນພາກພື້ນສ່ວນໃຫຍ່ ການຊ້ຳຊາຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນອອກຜົນດ້ານລົບ.

ສະພາບກຳລັງ ແຮງຂອງການຂະຫຍາຍຕົວຮວມເຂົ້າກັນ, ສະພາບຕະຫຼາດການເງິນປັບປ່ວນທີ່ຍັງສືບຕໍ່ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ຕິດພັນ ເຮັດໃຫ້ບັນດາຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍຢູ່ໃນພາກພື້ນ ຕ້ອງປະສົບກັບສິ່ງທ້າທາຍຈຳນວນ ໜຶ່ງ.

- ຄວາມກົດດັນໃສ່ລາຄາທີ່ມີຢູ່ແລ້ວນັ້ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດໃຫ້ດຸ່ນດ່ຽງກັບຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ການຂະຫຍາຍ ຕົວຊ້ຳລົງຂອງເສດຖະກິດ, ແຕ່ຫຼາຍປະເທດຢູ່ໃນພາກພື້ນ ຍັງມີໂອກາດທີ່ຈະປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແບບຜ່ອນຄາຍ ບໍ່ວ່າທາງດ້ານເງິນຕາ ກໍ່ຄື ການເງິນ ຖ້າເຫັນວ່າຈຳເປັນ.
- ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນກ່ຽວກັບຂະໜາດ ແລະ ທິດທາງ ຂອງກະແສທຶນ ເຫັນວ່າຍັງເປັນບັນຫາໃຫຍ່ຢູ່. ບັນດາ ຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍຄວນສືບຕໍ່ຍຶດຖືທັດສະນະແຫ່ງຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ປ່ອຍອັດຕາແລກປ່ຽນ ໃຫ້ສາ ມາດປັບຕົວຂຶ້ນ-ລົງໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ເພື່ອສ້າງຄວາມສົມດຸນຄືນໃໝ່ ແລະ ສ້າງຄວາມສ່ຽງໃນຕະຫຼາດໃຫ້ມີ ຢູ່ທັງສອງດ້ານ.

- ສຸດທ້າຍ, ໃນຂະນະທີ່ ສະພາບຕະຫຼາດການເງິນປັນປ່ວນອາດແກ່ຍາວໄປຕື່ມ, ແຕ່ສຳລັບບັນດານັກຄຸ້ມຄອງກວດກາ ປາກົດວ່າມີບົດຮຽນຈຳນວນໜຶ່ງແລ້ວ ທີ່ສາມາດຖອດຖອນໄດ້ ຊຶ່ງກວມລວມເຖິງ : ຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ມີການລາຍງານເພື່ອເພີ່ມທະວີຄວາມໂປ່ງໃສ; ການກຳນົດລາຄາ ແລະ ການແຮງງານທຶນໄວ້ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສະພາບຄ່ອງ ແລະ ຄວາມສາມາດຊຳລະໜີ້ສິນ; ຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ເປີດເຜີຍ ເພື່ອໃຫ້ບັນດານັກລົງທຶນ ສາມາດກຳສະພາບໄດ້ດີກວ່າເກົ່າ.

ການປັນປ່ວນຕະຫຼາດການເງິນ ຄັ້ງທີ່ເກີດຂຶ້ນເມື່ອໜຶ່ງນີ້ ຊຶ່ງກົງກັບວັນຄົບຮອບສິບປີຂອງວິກິດການເອເຊຍ ພາໃຫ້ມີການຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ ຈະເກີດຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ ໜ້ອຍຫຼາຍພຽງໃດ. ແນ່ນອນ ນັກວິພາກວິຈານທີ່ມີຊື່ສຽງຈຳນວນໜຶ່ງ ໄດ້ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ ເອເຊຍ ໄດ້ຖອດຖອນບົດຮຽນທີ່ ຖືກຕ້ອງຫຼືບໍ່ ຈາກວິກິດການໃນເມື່ອກ່ອນ. ພາກ II ພິຈາລະນາຜົນກະທົບຈາກບັນດາມາດຕະການຈຳນວນໜຶ່ງ ແລະ ສະຫຼຸບວ່າ ເອເຊຍໄດ້ກ້າວໄປໄກ ຍ້ອນການປະຕິຮູບຢູ່ໃນຂະແໜງການເງິນ ແລະ ວິສາຫະກິດ ແລະ ຍ້ອນກອບນະໂຍບາຍການເງິນໄດ້ຮັບການປັບປຸງຫຼາຍສົມຄວນ. ເຖິງວ່າຜົນກະທົບຍັງເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນບາງປະເທດ ແລະ ສະພາບການຂະຫຍາຍຕົວຊ້າລົງ ຍ້ອນຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກຫຼຸດລົງ ແມ່ນບໍ່ມາສາດຫຼີກລ້ຽງໄດ້, ແຕ່ພາກ ພື້ນ ໃນທຸກມື້ນີ້ ມີຄວາມສາມາດຟື້ນຕົວໄດ້ໄວ ຖ້າທຽບໃສ່ໄລຍະ 10 ປີກ່ອນ. ນອກນັ້ນ ບັນດາປະເທດໃນພາກ ພື້ນ ສືບຕໍ່ປັບປຸງຕົນເອງ ແລະ ເຊື່ອມຕົວເຂົ້າໃນເສດຖະກິດໂລກ ຊຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນສິ່ງທ້າທາຍຕື່ມອີກ.

ບັນດາເສດຖະກິດທີ່ກຳລັງພັ້ນເດັ່ນ ໃນເອເຊຍ ສືບຕໍ່ສະສົມເງິນຕາຕ່າງປະເທດກ້ອນໃຫຍ່ ເຂົ້າໃນຄັງສຳຮອງ. ເນື່ອງຈາກ ໃນປະຈຸບັນ ບັນດາປະເທດສ່ວນໃຫຍ່ ມີຄັງສຳຮອງເກີນລະດັບທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ, ການສືບຕໍ່ແຊກແຊງຕະຫຼາດເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ອາດສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄວາມຕ້ອງການມີອິດທິພົນ ຕໍ່ ລະດັບ, ອັດຕາການປ່ຽນແປງ ແລະ ຄວາມບໍ່ໝັ້ນທົ່ງຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນ. ພາກ III ສຳຫຼວດ ຂໍ້ຄິດດັ່ງກ່າວ ແລະ ພົບເຫັນຫຼັກຖານຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບສາຍພົວພັນທີ່ເປັນລະບົບ ລະຫວ່າງການແຊກແຊງເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ອັດຕາແລກປ່ຽນ, ແຕ່ກໍ່ມີຫຼັກຖານຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ຍັງຢືນວ່າ ການແຊກແຊງສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບໍ່ສະຫງົບ ຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນໄດ້ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ຜູ້ຮັບຜິດຊອບນະໂຍບາຍເງິນຕາ.

ຄວາມເປັນເອກະລາດທາງດ້ານການຄ້າຢູ່ເອເຊຍ ສືບຕໍ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ຊຶ່ງສະທ້ອນເຖິງການພັດທະນາຕາໜ່າງການຜະລິດລະດັບສູງ ແນ່ໃສ່ຍາດແຍ່ງຜົນປະໂຫຍດຈາກຄວາມແຕກຕ່າງໃນຄວາມໄດ້ປຽບດ້ານທ່າແຮງ. ພາກ IV ວິເຄາະຢ່າງຮອບດ້ານ ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງ ດ້ານຮູບແບບການດຳເນີນການຄ້າຂອງ ເອເຊຍ ແລະ ພົບເຫັນວ່າ : (1) ຄວາມສຳຄັນ ທີ່ການຂາອອກມີຕໍ່ພາກພື້ນ ໄດ້ຂຶ້ນສູ່ລະດັບທີ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ ; (2) ການມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ຂະຫຍາຍກວ້າງອອກ ຂອງເອເຊຍ ຢູ່ໃນການຄ້າໂລກ ແມ່ນເກີດຈາກການຊື້-ຂາຍສິນຄ້າ ເຄີ່ງສຳເລັດຮູບ ຍ້ອນລະບົບວິຊາສະເພາະສາຍຕັ້ງ ໂດຍທີ່ ສ.ປ. ຈີນ ເປັນທີ່ຕັ້ງພື້ນຖານສຳລັບການຂາອອກ ; (3) ເອເຊຍທີ່ກຳລັງພັ້ນເດັ່ນ ໄດ້ເລີ່ມຫັນຈາກການຜະລິດສິນຄ້າປະເພດຕ່ຳ ໄປສູ່ພື້ນຖານ

ການຂາອອກສິນຄ້າທຸກກຸ່ມຊະນິດ ກວ່າແຕ່ກ່ອນ; ແລະ (4) ຢູ່ໃນເອເຊຍ ການແຂ່ງຂັນກັນ ປາກົດວ່າກຳລັງ
ຮ້ອນແຮງຂຶ້ນ.